

Transgender

žijeme mezi vámi

Životy mužů, z kterých se staly ženy, jsou častým námětem pro bulvární časopisy a vítaným zpestřením v komediálních seriálech. Jaké jsou však skutečné osudy mužů a žen, kteří ve svém životě vstoupili do role opačného pohlaví? Jaké krušné i humorné situace si tito lidé prožili a co vlastně o nich víme?

Transgender je obecné označení pro člověka, u kterého se projevuje nesoulad jeho tělesné schránky a myslí ve vztahu identifikace s určitým pohlavím. Například člověk, který má ženské tělo, považuje toto tělo za nesprávné ve vztahu k jeho pocítům a snaží se jej změnit na mužské či naopak. U různých lidí je potřeba měnit své tělo různá, takže někomu může stačit proměna na pár hodin v soukromí svého bytu, někdo jednou za čas vyrazí ve vytoužené roli mezi lidi a pro někoho je jediným řešením kompletní změna tělesné schránky včetně operativních zákroků. Pokud danému člověku postačí dočasná změna sociální role, pak o takovém člověku hovoříme jako o *transvestitovi* (z latiny) nebo jako o *crossdresserovi* (z angličtiny). V případě, že člověk změní roli na trvalo, mluvíme o *transsexuálovi*.

O transvestitech se mluví především jako o mužích, kteří se oblékají a líčí jako ženy. Je to dáno především tím, že pokud vidíme ženu, která je ostříhaná na ježka nebo má oblek s kravatou, považujeme to za módní výstřelek či projev feminismu a pokud je holka, která nosí maskáče a v sukni ji nevidíte, pak je to zcela normální a prý z toho vyroste. Naopak pokud se vyskytne kluk, který je jemný a preferuje pastelové barvy, nemluví o tom, že by si vzal sukni, považujeme takového kluka za zženštilého, hodného zavržení. Faktem je, že většina transvestitů jsou heterosexuálové, kteří často žijí ve spokojených manželských či partnerských svazcích. U některých transvestitů se stále stupňuje pocit identifikace s opačným pohlavím až nakonec začnou žít trvale v opačné roli či dokonce dojdou k operativní změně pohlaví a přejdou do kategorie transsexuálů. Otázkou je, zda by mezi transsexuály neměli patřit už při trvalém přechodu do opačné role.

O transsexuálech je známo méně než o transvestitech. Slovíčko sex obsažené v pojmu transsexuál neříká nic o pohlavním aktu a podobných věcech, ale vyjadřuje změnu pohlaví ve smyslu změny pohlavních orgánů. Vyskytuje se přibližně stejný počet transsexuálů z muže na ženu jako transsexuálů z ženy na muže. V obou případech se prochází hormonální léčbou, která probíhá v podstatě až do konce života. Ženám se operativně odstraní prsa a vaječnky a případně je provedena rekonstrukce penisu. Podáváním hormonálních preparátů jim začne hrubnout hlas a růst vousy. Mužům je odstraněn penis s varlaty a několika operacemi je vytvořena vaginoplastika. Díky hormonálním preparátům se jim začne ukládat tuk v oblasti prsou a boků a zpomalí se růst tělesného ochlupení. Stávající ochlupení se bohužel musí odstranit sérií zákroků laserem nebo elektrickou epilací. Někteří transsexuálové však z rodinných, náboženských či jiných důvodů operaci nepodstoupí.

Jak se stane člověk transvestitou či transsexuálem není přesně známo. Předpokládá se, že malá část je daná genetickou dispozicí a větší část je daná chemickými změnami, zvláště pak působením hormonů, při vývoji dítěte ještě v těle matky před jeho narozením.

Hledat pomoc často nenapadne rodiče ani dotčené osoby. Částečně je to dáno studem, částečně je to dáno tím, že lidé neví, kam se obrátit. U transvestismu to nemusí mít ještě tak závažné důsledky jako u transsexuality, kdy pocit frustrace z nesouladu mezi stavem těla a ducha může vést k vážnému sebepoškození nebo dokonce až k sebevraždě. Obecně platí, že čím dříve se daný problém začne řešit, tím lépe. Základní informace o této problematice by vám měl poskytnout každý sexuolog. Podrobné informace pak můžete získat u některých odborníků, kteří se na tuto problematiku specializují. Nečekejte však, že vás někdo vyléčí. Jediné, co můžete udělat je, naučit se s tím žít a najít si svoji vlastní cestu.

Životy transgenderů jsou pro většinu veřejnosti skryty. Transgenderi sami nemají příliš chuti se svěřovat se svými osudy, protože častokrát narazili. V lepším případě se jim dostalo pouze odmítnutí, v horším případě došlo na urážky či dokonce na fyzické napadení. Dovolte nám proto stručně představit několik životních příběhů:

Eliška

Když jsem prvně uviděla Elišku, byla jsem v šoku. Stál přede mnou stodvacetkilový chlap a napřahoval k pozdravu svoji mohutnou tlapu. Pak jsme si sedli a začali si povídat.

Zprvu mi ještě dělalo problémy oslovovat Elišku v ženském rodě, ale snažila jsem se respektovat její právo volby. Povíдали jsme si dlouho, o rodině, o dětech, o sobě, o práci, o módě, o nakupování i o počasí. Postupem času mi začala mizet před očima představa obrovského muže, který seděl přede mnou, a začala jsem vidět ženu, která byla skryta uvnitř.

Petra

Petru jsem poznala už před několika lety. Občas spolu zajdeme do kina, občas vyrazíme na nákupy a téměř vždy skončíme nad šálkem kávy a probíráme naše životy, životy našich přátel, problémy a radosti doma i v práci. Petra je pohledná třicátnice, která překypuje životním elánem. Má dvě děti a nebudete tomu věřit, ale má také manželku – Petra totiž většinu svého života žije jako muž.

Petry manželka ví o jejich občasných výletech do světa žen a po pravdě řečeno není z nich dvakrát nadšená. Na druhou stranu však oceňuje, že Petra je citlivá, má dobrý vztah k dětem a k rodině vůbec, dokáže si s ní povídat a vůbec má pochopení pro ženské problémy.

Tomáš

S Tomášem jsme se potkali ve fitcentru, které nám doporučila naše společná známá. On tam chodil aby mu narostly svaly, já aby mně nenarostlo břicho. Tomáš se narodil jako holka a v době, kdy jsme se poznali, měl už dva roky po operaci. Díky pravidelné dávce hormonů mu zhrubl hlas a narostly fousy.

Tomáš se mi svěřil, jak těžko se dostal do dnešní situace. Maminka z něj chtěla vychovat hodnou holčičku, jenže on se od malička cítil být klukem. Hrál s ostatními klukama fotbal, pral se a vymýšlel všelijaké lotroviny. Pak se naštěstí dostal do péče odborníků, takže zjistil, že na to, aby byl klukem, nepotřebuje vyvádět lotroviny, ale že existuje jiná cesta. Maminka se nakonec smířila s tím, že mají doma místo holčičky kluka a jen doufá, že si k sobě najde hodnou partnerku.

Jana

Na jednom z pravidelných setkání mně překvapila Jana. Zнала jsem ji od vidění již asi rok a byla to elegantní dáma v nejlepších letech, vždy vkusně oblečená. V době našeho seznámení měla Jana asi šest let po operaci. Nikdy si však nestěžovala ani na život před operací ani na několik bolestivých operací, kterými dosáhla vytoužené změny pohlaví, ani na to, co jí připravilo okolí po operaci. Kolegové jí natolik „přijemňovali“ život v práci, že se nakonec rozhodla změnit zaměstnání. A ptáte se, jaké že to bylo překvapení? Jana otevřela krabici plnou zákusků a z obálky vytáhla svatební oznámení.

TransForum

je občanské sdružení pro transgendery, tj. transsexuály a transvestity. TransForum je otevřené i pro rodiny, přátele a partnery transsexuálů a transvestitů a také pro odborníky nebo zájemce, kteří se touto problematikou zabývají.

Hlavním cílem sdružení je podpora členů ve všech etapách života, procesu přeměny a léčby. TransForum se snaží odstranit pocit izolace a samoty, který často život transsexuálů a transvestitů provází.

Za tímto účelem TransForum usiluje o zprostředkování medicínských, právních a dalších potřebných konzultací. TransForum se dále snaží o zlepšení povědomí veřejnosti o problematice transgenderů využitím medií a dalších vhodných prostředků.

TransForum

Klimentská 24, 110 00 Praha 1

www.transforum.cz

info@transforum.cz